

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐/๒๕๖๕

วันที่ ๓๐ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง

นางสาวมณฑา พรหมเดช โดยนายจรัญ พรหมเดช ผู้อนุบาล ผู้ร้อง

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชั้นต้น จังหวัดสงขลา ที่ ๑

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒

เจ้าหน้าที่แพทยสภา ที่ ๓

เจ้าหน้าที่ราชวิทยาลัยอายุรแพทย์แห่งประเทศไทยและพรรคพวก ที่ ๔ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวมณฑา พรหมเดช โดยนายจรัญ พรหมเดช ผู้อนุบาล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวมณฑา พรหมเดช โดยนายจรัญ พรหมเดช ผู้อนุบาล (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ร้อง เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสงขลาเนื่องจากมีอาการคล้ายเป็นหวัด แต่คณะแพทย์รักษาผิดพลาด ทำให้พิการทางการเคลื่อนไหว ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือเบื้องต้นต่อคณะกรรมการพิจารณา วินิจฉัยคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือเบื้องต้นจังหวัดสงขลา ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวมีมติไม่อนุมัติ จ่ายเงิน ผู้ร้องอุทธรณ์มติดังกล่าวต่อคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข พิจารณาอุทธรณ์ คณะกรรมการมีมติไม่อนุมัติจ่ายเงิน ผู้ร้องยื่นฟ้องสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา

- ๒ -

คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือเบื้องต้นจังหวัดสงขลา และคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขต่อศาลปกครองสงขลา ศาลปกครองสงขลาพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ผู้ร้องเห็นว่า คดีพิพาทดังกล่าวเป็นคดีทางการแพทย์ไม่ใช่คดีปกครองไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง แต่เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมแผนกคดีผู้บริโภครวมตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ศาลปกครองสงขลาและศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคดีดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจและขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ร่วมกันแนะนำให้ผู้ร้องแก้ไขคำฟ้องเพื่อให้เข้าข่ายคดีปกครอง ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๓ และผู้ถูกร้องที่ ๔ ให้ความเห็นเท็จในชั้นการพิจารณาของศาลปกครองสงขลาเกี่ยวกับข้อมูลเวชระเบียนของผู้ร้อง ทำให้ศาลปกครองสงขลาพิพากษายกฟ้อง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาล และคดีดังกล่าวศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของศาลปกครองสงขลา ศาลปกครองสูงสุด และผู้ถูกร้องทั้งสี่ ผิดต่อกฎหมายและรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย และละเมิดต่อผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๒. ผู้ร้องได้รับการวินิจฉัยและรักษาพยาบาลตามมาตรฐานและได้รับความเสียหายอันเกิดจากการดำเนินการตามพยาธิสภาพ หรือเหตุแทรกซ้อนของโรค ที่เป็นไปตามสภาพปกติธรรมดาของโรคนั้นอยู่แล้วหรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

- ๓ -

ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ศาลปกครองสงขลา ศาลปกครองสูงสุด ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ร่วมกันแนะนำให้ผู้ร้องแก้ไขคำฟ้องเพื่อให้เข้าข่ายคดีปกครอง ทั้งที่ศาลปกครองไม่มีอำนาจพิจารณาคดีทางการแพทย์เนื่องจากอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ และผู้ถูกร้องที่ ๔ ให้ความเห็นเท็จในชั้นการพิจารณาของศาลปกครองสงขลาเกี่ยวกับเวชระเบียนของผู้ร้อง อันเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายและขัดต่อรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย ละเมิดต่อผู้ร้อง และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

- ๔ -

แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่ศาลปกครองสงขลา มีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของผู้ร้องไว้พิจารณา เป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) นอกจากนี้ แม้ผู้ร้องได้รับความเสียหายหรือถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลจากการกระทำดังกล่าว กฎหมายบัญญัติให้บุคคลนั้นสามารถใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครอง เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

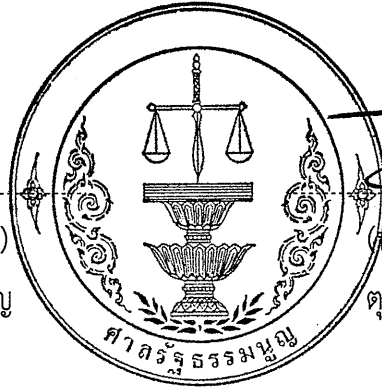
- ๕ -

(คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๖๕)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนทล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ